

отъ синоветѣ му, следъ като свършилъ тамъ, се установилъ въ Букурещъ и се оженилъ за цариградска гъркиня — Елена. Единъ отъ синоветѣ му и до днесъ живѣе тамъ, като представителъ на голѣмъ родъ (Диамандиеви). Дъщерята на Антонио Иоану се оженва за съотечественика на Антонио, който се казвалъ Георги Думовичъ (отъ Сливенъ). Семейството живѣело въ Виена, гдето умира Антониовата дъщеря, бездетна. По-малкиятъ синъ на Антонио Иоану свършва артилерийската академия въ Мюнхенъ. Съ идването на Отонъ за кралъ на Гърция, дошелъ въ Атина и Иванъ, гдето станалъ гръцки офицеръ. Иванъ се отличава въ всичко, а най-вече като превъзходенъ и опасенъ дуелистъ. Въ Атина се оженва за нѣкоя си Елена, родомъ отъ Сули, отъ прочуто семейство. Отъ нея оставилъ трима сина и една дъщеря. Отъ синоветѣ му единъ е генералъ въ запаса, а другъ полковникъ въ кавалерията. Днесъ тѣ се наричатъ Антониадисъ*).

Антонъ Ивановъ често посещавалъ децата си въ Атина, обаче, споменитѣ му за неговитѣ детски години въ Сливенъ никога не го напущали и любовта къмъ родното му мѣсто била безгранична. Макаръ въ чужбина, той се интересувалъ отъ всичкитѣ културни обществени прояви на родното огнище и сподѣлялъ неговитѣ радости и скърби. Съ чувство на истинско родолюбие той пращалъ всѣка година по 2000 гроша помощъ за духовнитѣ нужди на града, сжщо и учебници, които тогава се печатали задъ граница. За тая негова щедростъ ни говори въ своитѣ спомени (книга II) Д-ръ Иванъ Селимински, който го нарича истински патриотъ. Това се потвърждава и отъ едно благодарително писмо на сливенското училищно настоятелство до г-жа Диамандиева въ Браила. Въ това писмо съ дата отъ 20 октомврий 1857 г., редактирано вѣроятно отъ самия Селимински**), наредъ съ името на Антонъ Ивановъ, се срѣщатъ имената и на други сливенски дарители. Ние го привеждаме тукъ изцѣло, като интересенъ документъ за културно-просвѣтния животъ на градъ Сливенъ въ онова време:

„Уважаваниятъ ни съгражданинъ и съпругъ на Ваша милостъ, покойниятъ родолюбецъ г-нъ Димитъръ Диамандиевъ, макаръ и преселенъ въ Браила, никакъ не бѣ забравилъ родината си, както

*) Изъ книгата на д-ръ Сим. Табаковъ — История на градъ Сливенъ, томъ II, стр. 92.

**) Вижъ Споменитѣ му, книга XIV, стр. 51.